

Решение на Съда (осми състав) от 13 март 2014 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona — Испания) — Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra

(Дело C-190/13) ⁽¹⁾

(Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Университети — Асоциирани преподаватели — Последователни срочни трудови договори — Клауза 5, точка 1 — Мерки за предотвратяване на злоупотребата със срочни трудови договори — Понятие „обективни причини“, които оправдават такива договори — Клауза 3 — Понятие „трудов договор за неопределено време“ — Санкции — Право на обезщетение — Различно третиране на работници на трудов договор за неопределено време)

(2014/C 135/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Antonio Márquez Samohano

Ответник: Universitat Pompeu Fabra

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de lo Social n. 3 de Barcelona — Тълкуване на клаузи 3 и 5 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Трудови договори с администрацията — Университетски преподаватели — Липса на мерки за предотвратяване на злоупотреба с последователни срочни трудови договори

Диспозитив

Клауза 5 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска националната правна уредба като разглежданата по главното производство, която позволява на университетите да подновяват сключени с асоциирани преподаватели последователни срочни трудови договори без каквото и да е ограничение на максималната продължителност и на броя на подновяванията на тези договори, стига такива договори да са оправдани по обективни причини по смисъла на точка 1, буква а) от тази клауза, което следва да се провери от запитващата юрисдикция. Освен това тази юрисдикция трябва обаче да провери по-конкретно дали в делото по главното производство подновяването на разглежданите последователни срочни трудови договори действително цели да удовлетвори временни нужди и дали правна уредба като разглежданата в главното производство в действителност не се използва за задоволяване на свързани с назначаването на преподаватели постоянни и трайни нужди.

⁽¹⁾ ОВ C 189, 29.6.2013 г.